

PRUTTEL PRAAT

MC THE TAXRIDERS NEDERLAND

De motorclub van, voor en door
medewerkers van het Ministerie van Financiën

September 2014, nummer 1

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Contributie	3
Inleveren nieuwe kopij	4
Van de voorzitter	5
Van de redactie	6
Klootschieten 2014	8
Eerste rit 2014 en ALV	11
Rondje Ruurlo	15
De Ronde van Gelderland 2014	18
Viering 20 jarig jubileum MC The Taxriders	22
De Parel van de Veluwe 2014	25
Open dag nieuwe Datacentrum Apeldoorn	28
Drempels en dijkjes	30
De Hefbrug-Rivieren-rit	32
Schipper mag ik overvaren	36
De Meerdaagse 2014	39
De Taxriders meerdaagse, groep 2	45
De Taxriders meerdaagse, groep 1	51
De voorrijder kijkt in de spiegel	55
Meerdaagse 2015	62
Toerkalender 2014	63

Contributie

De contributie voor het jaar 2013 is vastgesteld op € 15,- voor leden. Gezinsleden en partners die op hetzelfde adres wonen kunnen gratis lid worden.

Premiummotors, de nieuwe motorzaak in Apeldoorn biedt de Taxriders 10% korting op onderhoud, reparaties en onderdelen.

Bankrelatie:

Rekening nummer: **NL55INGB0007468612**

t.n.v. MC The Taxriders

Indien je je lidmaatschap wilt beëindigen dan dien je dit schriftelijk (of per e-mail), **voor 1 jan 2015** te doen bij de secretaris van de vereniging (Bert Keijer).

Inleveren nieuwe kopij

De redactie is v.w.b. de kopij afhankelijk van de leden. Zoals je ook in deze aflevering weer ziet zijn er in de vereniging velen die boeiend over hun motorpassie kunnen schrijven. Of het nu gaat om reizen met of restaureren van motoren elke Taxrider heeft een verhaal en wij willen ze natuurlijk allemaal lezen. Daarom een oproep aan jullie om je (motor)belevissen nu toch maar eens op te schrijven en naar de redactie te sturen.

Het onderwerp maakt overigens niet zo veel uit, laat eens iets van je horen! . Het motto van de Taxriders is ten slotte niet voor niets

MC TheTaxriders een vereniging vóór en door de leden!!

De volgende Pruttel zal medio december 2014 verschijnen.

De uiterste inleverdatum van jullie bijdrage aan de Pruttel voor die uitgave is 1 december 2014

Het redactie adres is: Bert Keijer

Zanderijweg 14

7312 EH Apeldoorn

e-mail: bert.keijer@taxriders.nl

Van de voorzitter

Hallo vrienden van MC de Taxriders,

Het is alweer halverwege september 2014. Een overigens, mooie zondagochtend.

We zijn met het bestuur aanbeland, in een fase, om de meerdaagse van 2014 in de Vulkan Eifel te evalueren.

En voorwaar, ik kan jullie melden, dat wat Elly en mij betreft het weer een geweldig event was.

Zonder andere schrijvers, het gras voor de voeten weg te maaien, wil vast kwijt dat ik de door Paul Droog uitgezette routes geweldig waren om te rijden, dat we mooi weer hadden en dat het hotel prima was om te verblijven.

Wel bekruipt mij nu af en toe het gevoel dat we binnen het bestuur zijn aangekomen op een moment van: als we een goed basisprogramma aanbieden dan is dat voldoende.

De energie om iets extra's te doen is er een beetje uit.

Bert heeft ook al in een dergelijk signaal afgegeven in de alv. van 2014, door te melden dat hij nu per jaar wil bepalen of hij zijn secretarisschap wil voortzetten.

De gemiddelde leeftijd van de bestuursleden (behalve Frans Krau) ligt ook ruim boven de 60 jaar.

M.a.w. één of twee nieuwe bestuursleden, die weer met vol enthousiasme en energie, ons zouden willen versterken en die o.a. moeite willen steken in het ronselen van nieuwe leden, is niet verkeerd.

Oké, na deze overwegingen te hebben weergegeven, hoop ik, dat jullie veel leesplezier hebben in deze Pruttel en wens ik jullie voor de komende periode nog veel rijplezier en een goede gezondheid toe.

Groetend,
Jan Barmmentloo

Van de redactie

Dit is de eerste pruttel van dit jaar en niet de 3e zoals te doen gebruikelijk de laatste jaren maar ja het is mijn eigen schuld dus met excuus ga ik nu maar beginnen aan een grote inhaalslag. En dat nogwel in ons 4^e lustrumjaar, foei. Maar goed daar gaat ie dan, maar kijk eerst even naar de voorplaat, een heerlijke combinatie van vrouwelijk schoon en motordesign. Ook gewoon belastingdienst hoor. De dame hoort bij de PvcF en de motor bij onze Edwin Sterckel. De foto is gemaakt bij onze Taxriders stand tijdens de opening van het nieuwe Datacenter van de dienst in Apeldoorn.

Wat we al niet op touw zetten om nieuwe leden te werven!

Goed, wat is er in de achter ons liggende tijd allemaal gebeurd. Om te beginnen zijn we, zoals altijd in de winter, op 23 februari gaan klootschieten. Ook deze keer weer in Park Berg en Bos maar nu met verrukkelijk weer.

Direct na de Algemene Ledenvergadering openden we het motorseizoen met onze eerste rit op 16 maart o.l.v. Gert Stallinga. Op 12 april nam Frans Krau ons mee voor een rondje Ruurlo. Dit bezoek aan de Gelderse Achterhoek was zeer de moeite waard.

De Ronde van Gelderland werd dit jaar op 20 april gehouden en gewonnen door Kirstin Wild, bij afwezigheid van La Vos.

Het publiek was dit jaar moeilijker in toom te houden dan anders, ook al omdat onze bezetting door de Pasen behoorlijk was afgeslankt.

Frans Krau voerde vervolgens op 4 mei een kleine groep aan van echte bikkels in de inmiddels traditionele Snelle Jelle rit. Dit is een rit van 700km op één dag door Duitsland. Van de deelnemers werd vernomen dat ze het allemaal geweldig hadden gevonden.

Op 24 mei was dan eindelijk het lustrumfeest aan de beurt en al zeg ik het zelf, het was prachtig. Een leuk programma met een mooie rit over de Veluwe, heerlijk eten en tenslotte nog een fantastische BBQ.

De Parel van de Veluwe werd dit jaar verreden op 6 juni, slechts enkele Taxriders waren aanwezig en het weer was op het eind bar slecht maar toch was het een geslaagd verkeersregelaars festijn.

Over drempels en dijkjes ging het op 22 juni o.l.v Berrie Migchelbrink. Dat dat leuk was heeft Arie Anker voor jullie geregistreerd. Op 20 juli heeft Paul keus ons meegenomen voor de Hefbrug rivierenrit, hiervan is een mooi verslag gemaakt door Gerrit van Daalen.

Op 17 augustus tenslotte togen we naar Vianen waar Arie Anker ons in Hotel Vianen al opwachtte voor de Schipper mag ik overvaren tocht. Er waren hierin 5 overtochten met de pont gepland maar het werden er uiteindelijk drie.

Deze tocht was heel mooi maar moest toch iets worden ingekort vanwege het buiige weer.

Tenslotte onze geslaagde meerdaagse van 2014 in Neroth, mooie route's, heerlijk eten, slechts één schuivertje zonder nare gevolgen en prachtig weer. **Het bestuur heeft inmiddels besloten om de meerdaagse 2015 weer in het Sauerland te verrijden, wees er vlug bij als je mee wilt.**

Veel leesplezier toegewenst.

Bert

Klootschieten 2014

Zoals jullie zien staan we in de volle zon klaar voor het klootschieten in de prachtige bosrijke omgeving van Park Berg en Bos in Apeldoorn. Wel even een schril contrast met het dikke pak sneeuw van vorig jaar. De stemming was dus zomers kunnen we wel zeggen. Ook verder was de ambiance weer prima in orde. In het clubhuis van sportvereniging Orderbos werden we zoals gebruikelijk warm verwelkomd met koffie en gevulde koeken en al gauw was het weer een geklets van jewelste. Het motorseizoen kwam eraan en dat gingen we vieren. Na de koffie een kleine wandeling naar het Orderbos, de verdeling in groepen, een korte uitleg van het spel en starten maar.

Onze toercommissaris laat hier nog even zien hoe het echt moet en met een krachtige worp volgt de kloot een strakke koers langs het wandelpad, in de gaten gehouden door een paar leden van groep zodat hij niet kwijt kan raken in het struweel.

We waren overigens niet alleen in het bos. Een paar wandelclubs moesten zondig ook over ons parcours en we werden regelmatig opgeschrikt door wandelaars die ons passeerden met nauw verholen angst in de ogen voor een voltreffer. Vanzelfsprekend hielden we ons in met een gevechtspauze zodat er geen slachtoffers werden gemaakt.

Hiernaast zie je nog een staartje van zo'n wandelclub. En kijk, dit jaar geen modder, geweldig!
Ongeveer halverwege de wedstrijd de traditionele pauze om even bij te komen en de inwendige mens te versterken met alcohol, kaas

en worst met zorg geselecteerd door onze penning meester Frans Krau.
Tenslotte na de goud eerlijke snert met roggebrood en spek de huldiging van het winnende team.

Het eerste zomerse winterevenement was alweer voorbij.

Eerste rit 2014 en ALV

Algemene Leden vergadering d.d. 16 maart 2013

Aanwezig als bestuur:

Jan Barmentloo (voorzitter)

Frans Krau (penningmeester)

Bert Keijer (secretaris, redactielid Pruttelpraat)

Gerrit van Daalen (toercommissaris)

Volgens de presentielijst woonden 21 leden de vergadering bij.

1. Opening

Onder dankzegging aan S.V. Orderbos te Apeldoorn voor het gebruik van hun clubhuis opent de voorzitter de vergadering en heet een ieder hartelijk welkom. Hij deelt mee dat ons 20 jarig jubileum wordt gevierd op 24 mei a.s. Iedere Taxrider met aanhang wordt van harte uitgenodigd om dit feest mee te komen maken. Op 21 juni houdt de belastingdienst in het Quintaxgebouw in Apeldoorn een open dag. De Taxriders zijn uitgenodigd om daar acte de presence te geven met een stand. Er wordt nog omgezien naar een commissie die een en ander realiseert.

De meerdaagse wordt dit jaar verreden van 28 tot/met 31 augustus. Paul Droog en Gerrit van Daalen zijn de organisatoren. Het hotel is vastgelegd en de toer is vrijwel volgeboekt.

Vervolgens wordt een ieder uitgenodigd ter plekke het verslag van de ALV 2013 en het jaarverslag 2013 (waarin ook de financiële stukken staan) te lezen. Niemand heeft iets toe te voegen aan de agenda.

2. Mededelingen

Gerrit deelt mee dat dit jaar geen kilometerpretprijs wordt uitgereikt. Het rittenprogramma van dit jaar was daar door de (weer)omstandigheden niet geschikt voor.

3. Vaststellen van de notulen van de vorige vergadering

Het verslag van de vorige vergadering wordt goedgekeurd.

4. Ingekomen post, van belang voor deze vergadering.

geén

5. **Het jaarverslag van de secretaris en de commissies.**
Dit verslag is goedgekeurd.
6. **Het jaarverslag van de penningmeester.**
Dit verslag is goedgekeurd.
7. **Het verslag van de Kascontrole commissie.**
Sander Wesselius en **Buddy Boersma** hebben de kas gecontroleerd en in orde bevonden.
Het bestuur wordt derhalve gedechargeerd voor het financiële beheer over 2013.
8. **De vaststelling van de begroting voor het jaar 2013. (is tijdens de vergadering uitgereikt)**
Frans heeft een meerjarenbegroting gemaakt en toegelicht. Hierin is de lopende exploitatie verwerkt maar nog niet de kosten van het 20-jarig jubileum in 2014. Voor de contributie is uitgegaan van een realistisch aantal betalende leden van 60. De contributie hoeft niet verhoogd te worden. Het voorzichtige financiële beleid blijft gehandhaafd.
9. **Verkiezing van de Kascontrolecommissie.**
Onder dankzegging voor zijn bewezen diensten treedt **Sander Wesselius** af als kascontroleur. **Buddy Boersma** en **Ron Simon** zullen de nieuwe commissie vormen voor 2014. **Edwin Sterckel** is bereid als reserve kascontroleur op te treden.
10. **Het bestuursbeleid.**
De voorzitter stelt vast dat het huidige ritten en activiteitenprogramma nog steeds hoog wordt gewaardeerd en concludeert, met instemming van de vergadering, dat het bestuur hiermee door kan gaan.
11. **Bestuursmededelingen en mededelingen vanuit de commissies.**
Er zijn geen mededelingen
12. **De verkiezing van bestuursleden.**

Voor de secretaris en de toercommissaris het deze keer einde dienst. De secretaris stelt zich herkiesbaar voor 1 jaar. Hij is van mening dat het tijd wordt om te zien naar verjonging in het bestuur. De toercommissaris tekent nog wel voor een termijn van drie jaar. Beide heren worden door de vergadering opnieuw benoemd.

13. De rondvraag

- Gerrit vraagt voorrijders voor dit jaar: 12 april Frans, 20 juni Paul Keus, 5 oktober Gijs, 16/17 augustus Arie, meerdaagse Berrie en Gerrit . Berrie en Gijs melden dat ze nog belangstellenden hebben voor de meerdaagse.
- Buddy vraagt of zijn familie kan worden afgevoerd van de ledenlijst.
- Edwin waarschuwt voor al te veel vertrouwen in de goede bedoelingen van adspirant motorkopers. Zijn buurman is onlangs zijn te koop staande motor kwijtgeraakt aan een oplichter die onder het mom van een proefritje de motor ontvreemde.
- Bert zal contact opnemen met Antoon Feijen over de fotocd's van de 3 voorgaande meerdaagsen Mocht hij de cd's niet meer kunnen maken dan zal naar een alternatief worden gezocht.

14. Sluiting van de vergadering

Vervolgens sluit de voorzitter de vergadering en

Namens het bestuur van MC The Taxriders.
Bert Keijer
Secretaris

Na de ALV volgde de traditionele ronde over de Veluwe om het nieuwe motorseizoen te openen. Gert Stallinga leidde als vanouds deze tocht die ons door de wijde omgeving rond Vorden voerde. Aldaar heerlijk gelunched tegenover de Vordense grote kerk in restaurant de Herberg.

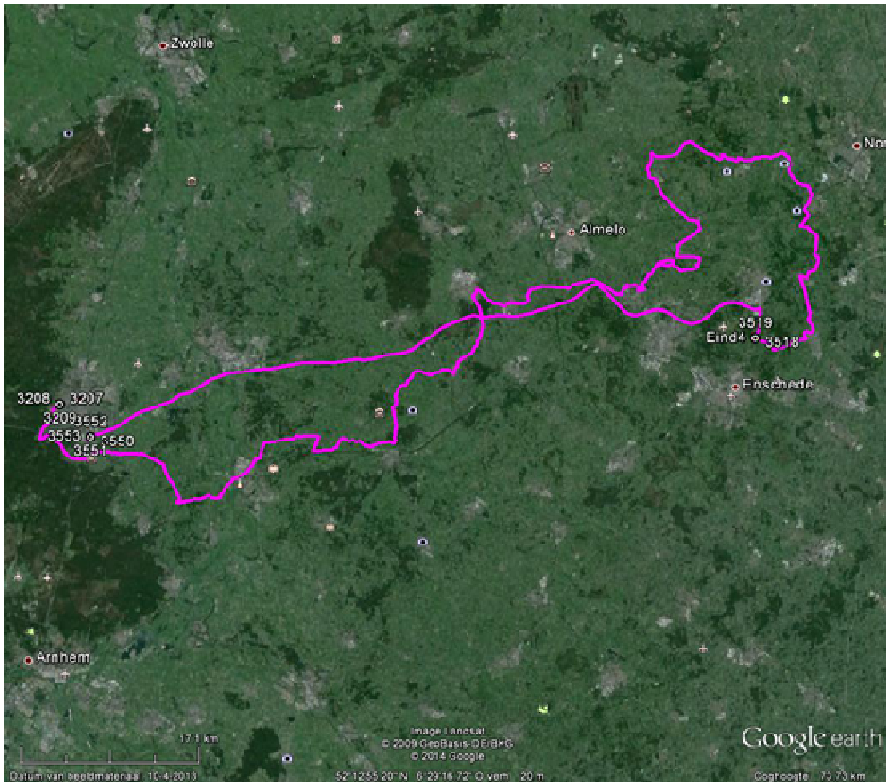

De kerk zelf gaf kennelijk ook enige inspiratie want Paul en Buddy kozen deze plek om even voor de lunch te ontspannen.

Het weer was niet echt mooi maar zoals gezegd de rit was heerlijk en eindigde zoals altijd in de Nieuwe Ruijsch aan het Apeldoornse kanaal alwaar we konden opwarmen voor de rit naar huis.

Rondje Ruurlo

Op 12 april reden we een grote acht tussen Apeldoorn, Enschede en Almelo onder leiding van Frans Krau.

Na de uitgebreide koffie starten we vanaf de Cantharel in Apeldoorn met 10 motoren en met redelijk winderig koel weer.

De route liep van Apeldoorn richting Klarenbeek, Zutphen naar Almen en Lochem om vervolgens naar Rijssen, Borne, Tubbergen, Oud-ootmarsum in Losser uit te komen. Het hoeft geen betoog dat het landschap waar we doorheen toerden iets paradijselijks heeft en wij daar als geluksvogels even getuige van mogen zijn. Ergens in dit paradijs hebben we koninklijk gelunched, ik heb nog een foto gemaakt van de wijze waarop de herbergier hier zijn belegde broodjes presenteert. Fantastisch. Ik herinner me zelfs nog dat deze herbergier ons onder het maken van foto's van de groep uitgeleide deed. Onder de indruk van dit alles is de naam van deze geweldige eetgelegenheid me echter ontschoten. Frans zal jullie hier wel aan kunnen helpen als je belangstelling hebt.

Ter hoogte van Losser werd in verband met de tijd besloten verder de grote weg op te zoeken hetgeen na omcirkeling van het vliegveld van Enschede ook lukte. Iedereen zal dus toch weer op tijd thuis zijn gekomen na deze wonderschone rit.

Zeer bedankt Frans!

De Ronde van Gelderland 2014

Op zondag 20 april , 1^e Paasdag, werd de 49^e versie van de Ronde van Gelderland georganiseerd en zoals gebruikelijk waren we weer van de partij. Vanwege Pasen waren er zeker 6 man minder om de klus gaan klaren. Hetgeen te begrijpen valt.

We moesten er vroeg ons bed vooruit om om half acht bij het Omnisportcentrum aan de Voorwaarts in Apeldoorn te kunnen zijn. Het programma voorzag in een briefing om 8 uur gevolgd door de start van de Masters 40+ om 9.15 uur. Finish om 12.15.

Na de lunch de start van de dames Elite om 14.15 uur en de finish om 18.00 uur. Tenslotte evaluatie en buffet vanaf 18.35uur.

Zoals je ziet een hele drukke dag. Van de Taxriders deden mee: Jan Barmentloo, Gert Stallinga, Peter Homan, Jan Wubs, Marcel van Raalte, Frans Krau en Thorsten Holtmuller. De eerste drie hadden een vrije opdracht om de onverhoopt niet bezette kruispunten toch van verkeersregeling te voorzien. De anderen waren op vaste punten ingedeeld.

De briefing werd in zaaltje gehouden net als vorige jaren en ook de gezichten achter de organisatietafel kwamen ons bekend voor. Paul Eikelenboom (politie apeldoorn) en Henk van Dijk (organisator verkeersregeling)

Hierboven zie je de route die start op de Voorwaarts en daar ook weer eindigt. Intussen hebben we tegen de klok in de hele Veluwe doorkruist van Arnhem (Posbank) tot Oene(IJsseldijk). In totaal 140 km. Al bij het Wokrestaurant voor de A50 moet ik een gaatje vullen en de karavaan voorbij laten trekken. Omdat deze verderop langs de A50 over een smal weggetje richting Arnhem zal rijden moet ik vervolgens kiezen voor een route langs Deelen om de karavaan op de Koningsweg vóór te komen. Dit zou niet gaan lukken omdat de brandweer op de Deelenseweg al begonnen was met het blussen van een grote heide brand op het landgoed van het KröllerMuller museum. Ik wurmde me tussen de brandweerlieden door maar verloor tijd en net toen ik de Koningsweg in het vizier kreeg zag ik ook de renners voorbij flitsen. Te laat dus. S'Middags bij de Elite dames dacht ik dezelfde stunt uit te halen maar dan sneller.

Helaas was de heidebrand volledig uit de hand gelopen en de Deelenseweg door de politie afgesloten. Ik heb nog geprobeerd een politieagente om te praten en me door te laten gaan maar ja in Nederland lukt dat niet en ik was blij dat ik geen bon kreeg omdat ik een stopbord had genegeerd. Maar ja, door die enorme brand werd mijn omweg drie keer zo groot (over Otterlo) en pas in Brummen vond ik de aansluiting weer.

Terug naar de Masters dus, die stevig doorreden en ik moest een gokje wagen om te kijken waar ik mezelf weer nuttig zou kunnen maken. Dit lukte in de polder prima (oa. Zandenallee) wat eigenlijk niet oké is want er hoorde natuurlijk iemand anders te staan op die plekken.

Vervolgens lekker lunchen. De organisatie had van alles geregeld met broodjes en soep tot frisdrank toe en bovendien hadden we nog een zak met proviand en frisdrank gekregen dus van honger kon je niet spreken.

Om 14.15 starten de dames voor dezelfde rit die prima verliep op een paar vervelende ongelukken na. Een wielrenster werd aangereden door motor (niet van ons) na onvoldoende te hebben gereageerd op een stopteken. Ik ben benieuwd of deze muis voor de motorrijder nog een staartje heeft. Voor de renster liep het niet zo goed af, die moest naar het ziekenhuis. Twee andere rijdsters reden langs de IJsseldijk tegen een geparkeerde auto op en raakten ook gewond. Naar verluidt was de oorzaak de sterke wind op de dijk en het feit dat de auto's niet ver genoeg in de berm kunnen staan. In de krant werd gemeld dat de verkeersregeling steken had laten vallen. De tourbaas Kuypers maakte hier echter korte metten mee en wilde daar niets van weten.

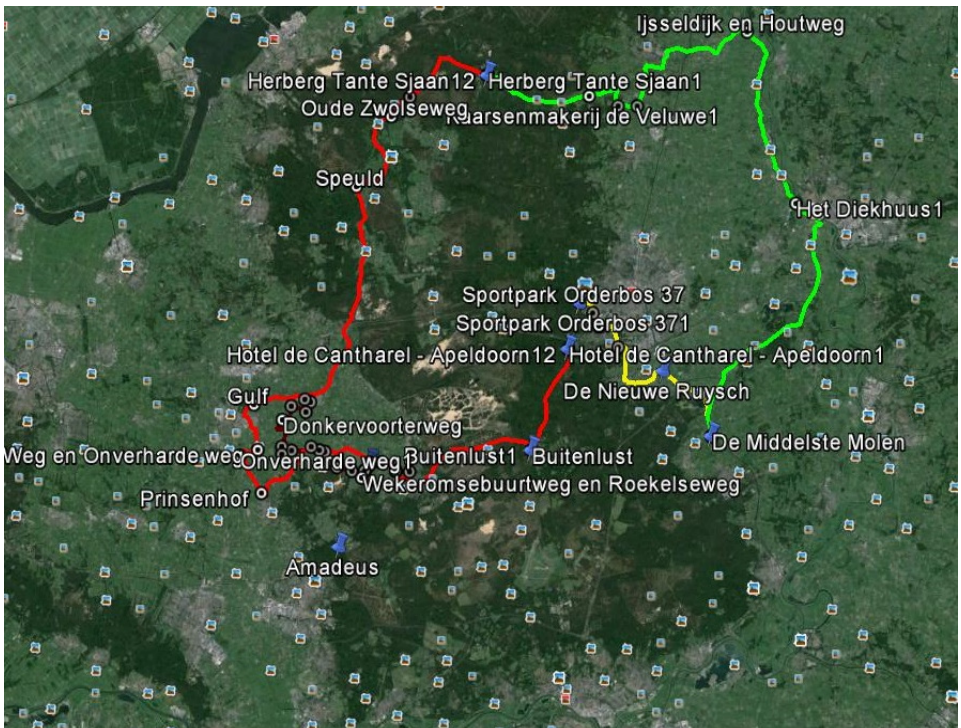
Een van onze motorrijders (geen taxrider) reed zijn motor aan barrels op de Worp bij Deventer. Gelukkig bleek in het ziekenhuis dat het er allemaal een stuk beter uitzag dan gedacht toen we hem bewusteloos aantroffen.

Na dit alles en na de huldiging van Kirstin Wild, die een uitgekiende race had gereden, konden we aanschuiven aan het bekende buffet op basis van pasta. Voedzaam maar het had wat meer aankleding verdiend.

Nietemin weer een historisch evenement om bij te schrijven voor de Taxriders.

Viering 20 jarig jubileum MC The Taxriders

Op 24 mei vierden we ons 4^e lustrum met een verrassend leuk programma geheel gesitueerd op de Veluwe. Zoals we allemaal weten zijn de Taxriders 20 jaar geleden gestart vanuit Amersfoort als uitvloeisel van de eerste grote motortoertocht van de FPF. De Federatie is helaas op dit moment een beetje buiten beeld geraakt maar de Taxriders rijden nog steeds en het zou gek zijn als er dus geen toertocht in het feestprogramma zou zitten. Op het kaartje hieronder zie je eigenlijk het

hele programma in één oogopslag. De ontvangst op deze heuglijke dag is bij Hotel de Cantharel waar we worden verwend met koffie en een gigantisch stuk appelgebak. We zijn blij dat er ook een splinternieuw lid aanwezig is, Els Kleintunte en heten haar van harte welkom.

De zon schijnt en het belooft een mooie dag te worden. Na de koffie gaan we in twee groepen rijden richting Hoenderloo, Otterloo en Barneveld. Gerrit had als verrassing een paar onverharde wegen uitgezocht waarop onze motoren dansend van plezier overheen moesten huppelen. De panoroma's in het

subliem en het was heerlijk motorweer. Vervolgens naar Stroe, Garderen en Speuld. Waarna we aankwamen bij de Herberg van Tante Sjaan voor de lunch.

We hadden hier een complete feesttafel voor onszelf zoals je ziet en al gauw was iedereen bezig om zich aan de lekkernijen van tante Sjaan te goed te doen.

Na het uitbuiken zijn we op ons gemak de motoren weer op gaan zoeken om onze feestroute te vervolgen naar de Middelste Molen aan het

Apeldoorns kanaal.

De route leidde ons via Emst, Oene Terwolde en de IJsseldijken naar Wilp, Bussloo en Klarenbeek om vervolgens bij de Middelste Molen aan te komen.

Deze molen is een van de oudste papiermolens in Nederland die nog papier maken op de oude wijze. We

werden daar warm ontvangen en uitgebreid voorgelicht over het proces van papiermaken en de rol van de Middelste Molen daarin.

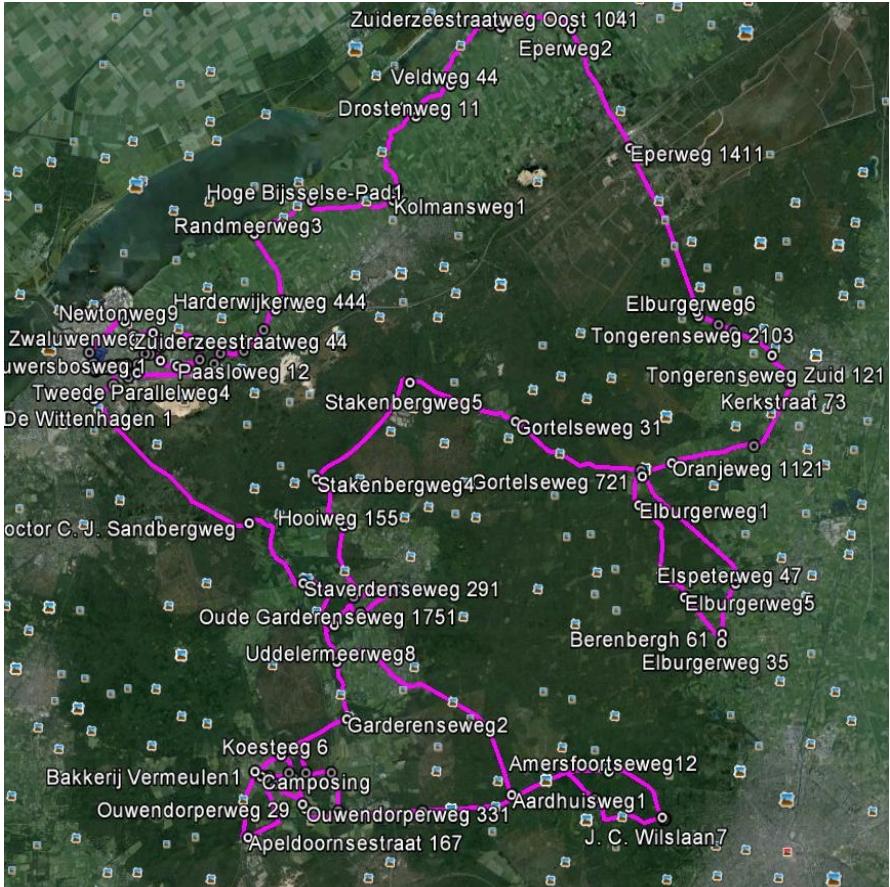
Enkelen onder ons konden voordat we weer zouden vertrekken het niet laten nog even te genieten van een zonnebad. Ook daarin kon deze molen voorzien. Tenslotte op naar het laatste deel

van deze feestdag, de BBQ op het sportpark Orderbos. Prima geregeld, heel gezellig en met nog steeds een heerlijk zonnetje erbij.

De Parel van de Veluwe 2014

Op woensdag 4 juni werd de Parel weer verreden.

De route vind ik eigenlijk mooier dan die van de Ronde van Gelderland en ik vind ook de organisatie beter. Dus doe ik graag mee. Hier zie je het bekende gezelschap opnieuw aangetreden voor de briefing van Paul Eikelenboom en Henk van Dijk

De dames (130km) gaan hier voor en de heren(170km) komen s'middags aan de beurt. Van de Taxriders waren we maar met zijn drieën: Frans Krau, Karel Eenbergen en ik zei de gek.

Het plan voor deze dag zag er zo uit:

09.00 uur Melden in de "Kiekmure" Tesselschadelaan 1, 3842 GA Harderwijk

09.30 uur	Briefing politie- en burgermotorrijders door Paul Eijkelenboom
10.10 uur	Gereedmaken voor vertrek en 1 ^e inzetpunt gaan opzoeken
10.30 uur	Start dames
14.00 uur	Geplande finish dames
14.05 uur	Lunch
14.45 uur	Evaluatie politie- en burgermotorrijders door Paul Eijkelenboom Motoren aftanken (indien nodig)
15.10 uur	Gereedmaken voor vertrek en 1 ^e inzetpunt gaan opzoeken
15.30 uur	Start heren
19.30 uur	Geplande finish heren Motoren aftanken
19.45 uur	Inleveren materiaal
	Buffet bij chinees

Je kunt zien dat het lange dagen zijn die we maken maar aan het eind maakt het chinese buffet veel goed natuurlijk. Alleen heb ik er geen gebruik van gemaakt deze keer.

Het weer was prima s'morgens en de rit verliep als gesmeerd, niks geen glazer met ongelukken of wat dan ook. Tijdens de lunch regende het al maar dat klaarde gelukkig op toen de mannenrace begon.

Tegen zevenen begon het onophoudelijk te donderen en te flitsen maar ik dacht nog te kunnen ontsnappen want het onweer leek op afstand te blijven. Helaas op de plek waar ik stond zouden de renners drie keer voorbij komen en na de eerste keer begon het al te hozen. De renners bleven echter gewoon doorrijden en ik liet me ook niet kennen dus bleef ik gewoon het verkeer regelen. Een compliment uit de wagen van de toerleiding was mijn deel. Helaas was mijn hemelse baas minder tevreden want ik werd compleet door hem onder de douche gezet.

Ik was zo nat dat ik mijn pak niet meer uit kon krijgen en ben maar meteen doorgereden naar huis voor een complete verschooning en een kop hete soep.

Toch zou ik zo weer mee doen, snappen jullie dat nou?

Open dag nieuwe Datacentrum Apeldoorn

Op 21 juni vierde de belastingdienst de opening van het nieuwe datacenter. Landelijk is het één van de vier grote overheidscentra en de gemeente Apeldoorn is dan ook erg blij dat ze dit centrum binnen haar grenzen kreeg.

Voor het personeel werd een opendag georganiseerd waar in met name onze voorzitter een behoorlijk aandeel had. Hij had het bovendien klaar gespeeld om een plaats voor de Taxriders in te ruimen voor promotie doeleinden.

Onze stand werd bemand door Gerrit van Daalen, Edwin Sterckel en Bert Keijer.

Jan had ervoor gezorgd dat we een kraam hadden, een groot TV-schermbaar waar we onze laptop op konden aansluiten en gele armbandjes om zoveel koffie, koek en ijs te eten als we wilden. Het lukte hiermee zelfs om een bord saté voor niets los te krijgen.

Op de voorplaat kunnen jullie zien dat wij ook gezellige burenhadden van de PvcF, waaronder een schoonheid die bereidwillig op Edwins super motor plaats nam om gefotografeerd te worden (zie voorpagina).

Op het TV-schermbaarden we non-stop motorevenementen die de aandacht trekken en verder hadden we allerlei promotiemateriaal meegenomen. De belangstelling viel niet eens tegen en hier en daar hadden we de indruk dat we er weleens een nieuw lid aan over kunnen houden. Hieronder zie je nog wat indrukken van die dag die wat ons betreft geslaagd was.

Drempels en dijkjes

Met Berrie over dijken en verkeersdrempels.

Op 22 juni had Berrie een toertocht uitgeschreven die ons dijken en verkeersdrempels beloofde. Daartoe verzamelden wij in Maarn langs de A12. Na de gebruikelijke koffie vertrokken we in de richting van Amerongen. Na het kasteel ging het richting pont en daar ging het even fout. Ondergetekende had, als een na laatste in de rij, niet goed opgelet en waren we Berrie's zoonlief kwijtgeraakt. Een telefoontje tussen vader en zoon en we waren weer compleet. Na de pont ging het binnendoor richting het schilderachtige stadje Buren. Buren is sinds het huwelijk van Willem de Zwijger en Anna van Buren nauw met ons Koninklijk Huis verbonden. Als onze koning anoniem op stap wil doet hij dat onder de naam W.A. van Buren. Zo heeft hij ook de Elfstedentocht volbracht.

Na Buren ging het richting Lingedijk. In de buurt van Rhenoy hadden we een heerlijk plekje aan het water voor de koffie. Maar dit plekje beviel zo goed dat we collectief besloten om er ook maar de lunch te gebruiken. Na de lunch ging het verder de Lingedijk af tot aan de buitenwijken van Gorinchem en dan door naar Arkel. Nu zijn het rustige plaatsjes maar zo rond 1400 was dat met de Heren van Arkel wel anders, menige oorlog is

hier toen uitgevochten. Na Arkel kwamen we op de dijk langs het Zederikkanaal terecht.

Het Zederikkanaal werd aangelegd zo rond 1824/1825 en volgde het traject van de trekvaart tussen Vianen en Gorinchem. Officieel heet het stuk dat wij bereden "Merwedekanaal bezuiden de Lek". Die naamsverandering is doorgevoerd toen zo rond 1891 het Zederikkanaal werd aangesloten op de Keulse Vaart bij Utrecht en die Keulse Vaart werd weer aangesloten op een verbinding met de haven van Amsterdam. Dit is gedaan om de haven van Amsterdam een betere verbinding met het Roergebied te geven. Een meer rechtstreekse verbinding durfde men toen nog niet aan te leggen omdat die dwars door de Nieuwe Hollandse Waterlinie moest lopen. Vanaf 1932 durfde men dit wel aan en is het Amsterdam-Rijnkanaal gegraven. Snapt u het nog?

Na Zederikkanaal/Merwedekanaal doken wij bij Hagestein de Lekdijk op en zo ging het langs het dorpje en het Fort Everdingen naar het "Werk aan het Spoel". Dit fort is tussen 1816 en 1824 aangelegd om de inundatiesluis in de Lekdijk te beschermen. Met het opheffen van de Nieuwe Hollandse Waterlinie verloor het fort ook zijn militaire belang en diende het als bedrijfsruimte van de (voormalige) Explosieven Opruimingsdienst en later als autosloperij. Met name deze laatste bestemming heeft het fort geen goed gedaan. Maar nu is het fort in handen van een stichting en die heeft het netjes opgeknapt en probeert er nu een winstgevende bestemming aan te geven. Een van die bestemmingen is het houden van een markt of "fair" in goed Nederlands. Dat hebben wij geweten, door de drukte van de bezoekers en allerlei vreemd geparkeerde auto's was er voor ons op de Goilberdingerdijk geen doorkomen aan. Het leverde Berrie nog een forse woordenwisseling op ook. Achteraf is het maar goed dat wij de lunch in Rhenoy hebben gebruikt want Berrie had eigenlijk hier de lunch willen gebruiken maar daar was waarschijnlijk niet veel van terecht gekomen.

Gelukkig konden we de rest van de dijk tot aan Culemborg wel ongestoord doorrijden en zaten we even later heerlijk op een terrasje. Daar kwamen nog die motorrijders (m/v) aan en een van de motoren (een Ducati) liet wat rook onder aan het motorblok zien. Het bleek dat een lekke radiator de schuldige was. Hoe dit verder afgelopen is weet ik niet.

Na het terrasje in Culemborg ging door naar het eindpunt in Maarn.

Arie

De Hefbrug-Rivieren-rit

Voorrijder: Paul Keus (zonder Tonny, ging naar Sisters Act.)

Datum: 20 juli 2014

De weersverwachting voor 20 juli 2014 waren matig. Er zou zeker regen komen.

De start in Apeldoorn was prima. Lekker zonnetje en de temperatuur was ook goed. Willem Meurs liet weten dat wanneer het gaat regenen er direct moest worden gestopt. De regenkleding zat in de koffer. Inderdaad op de A28 is een stop gemaakt en de regenkleding werd aangetrokken. Ronald Simons kan niet achterblijven en wurmde zich ook in beschermende kleding.

Aangekomen in De Meern werden we opgewacht door Paul Keus. Een gedeelte van het terras werd al bevolkt door een behoorlijk aantal Taxriders. Gelukkig hadden die Buienradar niet geheel serieus genomen. Na een heerlijke kop koffie te hebben gedronken gingen we van start. Paul nam zo als eerdere keren de "achteruitgang" van Starbucks / Autogrill. Je rijdt dan direct op een weg met water aan de rechterkant en aan afwisselend landschap aan de linkerkant. We reden door het dorp Montfoort. Hierna een stukje over het kasteel Montfoort.

Bouwkundig [bewerken]

Het kasteel is in het **rampjaar 1672** door binnengevallen Frans troepen van **Lodewijk XIV** opgeblazen en niet meer opgebouwd. Wat overgebleven is, is de fraaie toegangspoort met twee zware ronde torens. Deze geeft toegang tot het binnenplein van de ommuurde voorburch. Het eigenlijke kasteelterrein bevindt zich onder de provinciale weg.

Eigenaren/bezitters [bewerken]

In 1163 begon haar geschiedenis als burch van de bisschop van het **Sticht**. Het kasteel werd in zijn naam bewoond door een **burggraaf**, die als familienaam sinds die tijd Van Montfort droeg. Het was een erfelijke functie die, na het uitsterven in **1260**, overging via het huwelijk van Alix van Montfoort naar haar man ridder Boudewijn van Renderode.

Hun enige dochter Alix huwde met Roelant de Roover, die in **1270** ook de hoge **heerlijkheid** van Montfoort erbij kocht van de bisschop. Vanaf dat moment noemde dit geslacht zich eveneens burggraaf van Van Montfoort, maar de burggraven gingen ook behoren tot de tegenstanders van de bisschoppen. Kort voor **1300** hielp Sweder van Montfort de stad **Utrecht** de bisschop gevangen te nemen. In **1301** vochten de van Montforts tegen zijn opvolger in de **slag bij Hogewoert** waar de bisschop sneuvelde.

In **1353** kreeg een Sweder het weer aan de stok met een bisschop, die vervolgens zijn kasteel innam en hem dwong de hoge heerlijkheid terug te geven. Bij een opvolgingstvist van de bisschop steunden de van Montforts de juiste partij, waardoor ze in **1430** de hoge heerlijkheid weer terugkregen. **Keizer Karel V** kocht uiteindelijk het bezit in **1545** van de laatste van Montfoort, een zekere Jan de Roover, die in **1580** stierf. Zijn zwager Ferdinand Philips van Merode verkocht Montfoort in **1648** aan de Staten van Utrecht.

Door de Staten van Utrecht werd het kasteel in **1688** voor lange tijd in bruikleen gegeven aan de stad Montfoort. De stad verpachtte het geheel aan haar burgemeesters. In **1833** werd in het kasteel een kostschool gevestigd. In **1859** werd de Dienst der **Domeinen** eigenaar van het terrein en kwam er een gevangenis voor meisjes, vervolgens een Rijks Tuchtchool voor meisjes, die later een Rijksopvoedingsgesticht werd genoemd. In **1968** werd de gemeente Montfoort opnieuw eigenaar, maar na de gemeentelijke herindeling van **1989** werd een nieuw stadskantoor geopend. Tegenwoordig (2008) is in het kasteel een restaurant annex zalencentrum gevestigd.

Overzicht eigenaren/bewoners [bewerken]

- 1212 - 1227 Everard van Weder
- 1236 - 1244 Willem van Montfoort
- 1260 - 1262 Wouter Gerard van der Goude
- 1280 Hendrik de Rover
- Zweder I de Rover van Montfoort
- 1583 familie De Merode
- Ferdinand Philips van Merode
- Staten van Utrecht
- 1974 gemeente Montfoort

Vanuit Montfoort ging de Toerit naar Oudewater. Ook hier werden we geflankeerd door een wisselend landschap. Prachtige waterpartijen met authentieke en heden ten daagse woningen en boerderijen.

Van Oudewater reden naar Nieuwerbrug, Woerden, Woerdense Verlaat. Wat een prachtige omgeving. Wat een waterpartijen. Geweldig om te zien.

Woerdense Verlaat

Woerdense Verlaat is een [dorp](#) in de [Nederlandse](#) gemeente [Nieuwkoop](#), aan de rand van de [Nieuwkoopse plassen](#).

Geschiedenis [bewerken]

Het dorp is ontstaan rond de in 1448 gebouwde sluis in de [Grecht](#), die het Woerdense Verlaat werd genoemd. De bebouwing groeide in twee gewesten: [Holland](#) en [Utrecht](#). Het Hollandse deel, gelegen ten westen van de Grecht en ten zuiden van de [Kollenwetering](#) viel onder het gerecht Nieuwkoop. Het Utrechtse deel ten noorden van de Kollenwetering en rond de meent maakte deel uit van het gerecht [Wilnis](#), terwijl het zuidelijk daarvan gelegen stuk tot het gerecht [Kamerik](#) behoorde. Na 1813 werden de gerechten tot [gemeenten](#) omgevormd en bleef Woerdense Verlaat over drie gemeenten verdeeld. Pas na een gemeentelijke herindeling op 1 januari 1989 werd Woerdense Verlaat, met een gedeelte van de gemeente Kamerik, bij de gemeente Nieuwkoop gevoegd.

Volgens recente cijfers heeft Woerdense Verlaat circa 300 huizen en 800 inwoners.^[1]

Na de Woerdense Verlaat zijn we richting Bodegraven gereden gevolgd door de lunchplaats in Alphen a/d/ Rijn.

Het van der Vlak restaurant heeft ons goed verzorgd van eten en drinken. Ook had restaurant gepland dat de hevige regenbui zich zou ontladen tijdens de lunch. De planning is gehaald. Na drinken van een

extra frisje was de regenbui over en we zijn vertrokken. Het 2^e gedeelte van de Toerit was begonnen. Direct na de start werden we weer getraakteerd op een mooie omgeving. Het einddoel van het 2^e gedeelte was een ijsje eten bij de pont in Schoonoven. We

passeerden o.a. Gouda. De stad waar Arie Anker zich geheel thuis voelt. Aangekomen bij de ijslocatie stonden meerdere motoren geparkeerd. Een aantal hadden hesjes aan met een opdruk die bij de Taxriders niet voorkomt. Hoe het kan er was 1 ijsje over. Per direct werd een vrouwelijklid van de andere partij

getrakteerd. Met een klein beetje fantasie is het ijsje door haar zelf betaald.

Ook het 2^e gedeelte was fantastisch. Langs water en huizen greden. Een giga mooi gebied. Op een gegeven moment gaf de voorrijder een teken. Even kijken of de kust veilig is. En ja, we reden onder een viaductje waar we niet mochten rijden. De voorrijder weet wat hij doet. Hij woont in de buurt van het viaductje. Na het ijsje eten het derde gedeelte.

De rit over de dijk van Schoonoven naar IJsselstein was geweldig. Wel wat auto's, fietsers, wandelaars en motoren die ook zonodig over de dijk wilden rijden. Het wegdek was prima en met uitzicht over het water. Veel zonzonaanbidders gezien.

Uiteindelijk reden we weer naar Montfoort om vandaar uit naar De Meern te gaan.

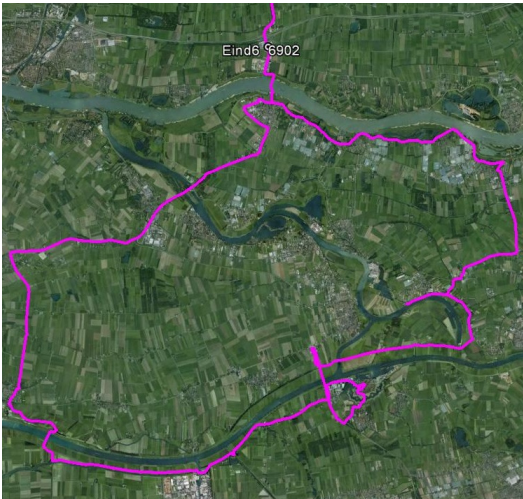
In De Meern hebben we afscheid genomen.

Paul, bedankt voor de mooie rit.

Gr.

Gerrit van Daalen

Schipper mag ik overvaren

Op 17 augustus had Arie Anker een rit voorbereid die ons door het nevenstaande rivierengebied zou voeren. Om over die rivieren te komen kun je natuurlijk de bruggen gebruiken maar de pont is veel leuker en daar zijn er ook genoeg van. Op de kaart zie je bovenin de dikste rivier de Waal, vervolgens schuin naar beneden gaand de

afgedamde Maas en helemaal onderin de Bergsche Maas.

Ja, en omdat we vanuit het luxe Hotel Vianen startten hadden we de

oversteek over de Lek per brug al gehad natuurlijk.

Het weer was matig en er dreigde voortdurend regen. Tijdens de lunch barstte het dan uiteindelijk los en we besloten te wachten in het restaurant tot het wat kalmer werd .

Voordien hadden we al één pont gehad over de Bergsche Maas , bij Sprang Capelle Dussen. Even later wilden we de volgende pont over de Bergsche Maas terug nemen bij Waalwijk-

Drongelen, maar die bleek op zondag geen dienst te hebben, dus moesten we door naar de brug bij het oude vestingstadje Heusden, waar we even doorheen reden om de Middeleeuwse sfeer te proeven. Allemaal keienstraatjes!!

Zoals je begrijpt is het in het rivierengebied niet **moelijk** om het

dijkrijden te beoefenen. Dijken zijn er volop en we hebben er ruimschoots gebruik van gemaakt.

Het was bovendien zondag en we passeerden zo nu en dan families die ter kerke waren geweest (de foto's hiervoor laten dat ook zien).

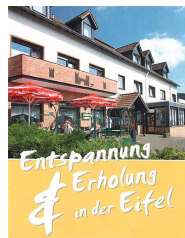
Je voelde zo die mooie Hollandse sfeer in het landschap, het weer en de cultuur. Alleen het haringstalletje ontbrak nog maar dat werd goed gemaakt bij de lunch.

Na de lunch werd zo als gezegd even afgewacht wat de regen zou gaan doen. Omdat we het gevoel hadden dat het eerder slechter dan beter zou worden besloten we de rit wat in te korten. Snel langs de Waaldijk via Zuilichem op het veer Brakel Herwijnen af. Aan de overkant nog zo'n 500m en we ontwaarden de Mc Donalds/Goudrenet waar we op de parkeerplaats de rit beëindigden en afscheid namen.

Met het gevoel dat dit toch een erg mooie rit was geweest bedankten we onze voorman Arie hiervoor en pakten de snelweg A15 terug naar huis.

De Meerdaagse 2014

Van 28 augustus tot en met 31 augustus organiseerden Paul Droog en Gerrit van Daalen de meerdaagse 2014 naar Neroth in de Vulkaneifel. Paul had er een prima hotel geboekt genaamd 'Zur Neroburg' waar we voor €120.- p.p. het hele motorweekend konden verblijven. Het zou een feest der herkenning worden voor diegenen die in vorige jaren ook mee geweest

zijn naar de Eifel. Het was heel leuk om op de routes, die mudvol met bochten waren gestouwd, alle Hotels tegen te komen waar we de afgelopen 10 jaar zijn geweest, van Hotel Hasborn tot hotel Eifel Perle in Laubach. In de Eifel Perle was de koffie nog net zo lekker als 10 jaar geleden.

We startten weer als vanouds voor een Eifelrit vanuit de Roevenpeel aan de A2 bij Nederweert. Toen we daar koffie zaten te drinken leek het wel of er geen tijd voorbij was gegaan sinds de vorige meerdaagse. Toch was

er wel iets belangrijks veranderd want Karel en Antoon vormden niet meer het traditionele leidende duo van de meerdaagse. Paul en Gerrit namen voor het eerst het voortouw. Zij drukten al meteen bij de start hun stempel op deze rit door meteen de A2 te verlaten en de polder in te duiken om meanderend dwars door de Nederlands-Duitse grens af te zakken, om Aken heen richting Prüm. In bijna elk dorp werden we met

tientallen stoplichten hartelijk welkom geheten, hetgeen ons dankbaar stemde met het oog op de veiligheid maar ook een desastreus effect had op onze gemiddelde snelheid. Paul bleef echter zonder een spoor van nervositeit zijn weg vervolgen en langzaam aan werden de dorpjes vervangen door steeds meer stuurweggetjes, kronkelend door de prachtige natuur van de Eifel. Het meerdaagse sfeertje was al weer helemaal terug en ik verheugde me erop om bij aankomst in ons hotel, direct na de warme douche een grote Paulaner Weizen achterover te gaan slaan. Het feest kon beginnen.

Hotel Zur Neroburg bleek prima te voorzien in onze behoeften en tegen een heel redelijke vergoeding. Zelfs de motor kon in de garage, wat een luxe eigenlijk.

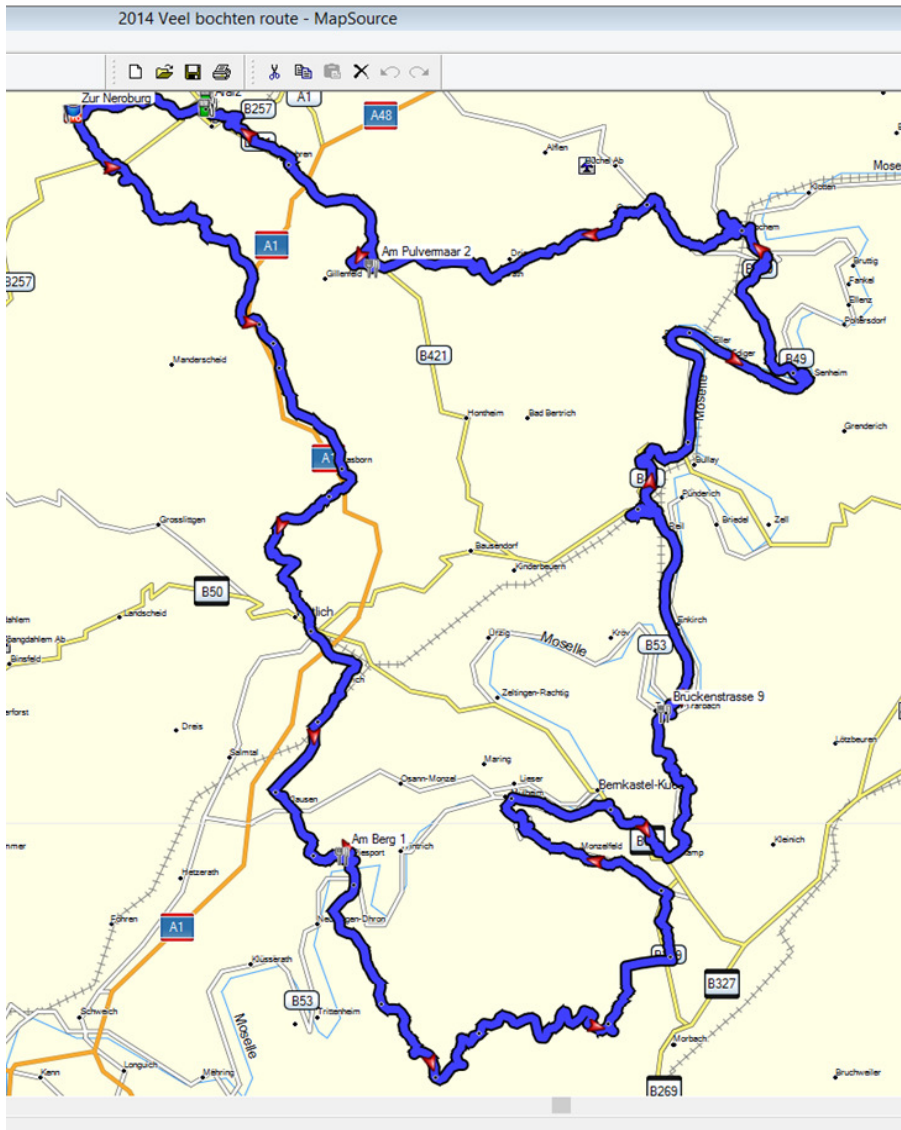
En wonder boven wonder bleven de weergoden ons goed gezind, de voorspellingen waren namelijk allerminst comfortabel te noemen. Voordat ik de pen overgeef aan Erwin de Vogel, die als meerdaagse nieuweling zijn indrukken van dit evenement aan jullie mee mag geven, laat ik jullie nog even in 'vogelvlucht' de routes zien. Er waren er zoals te doen gebruikelijk twee. Groep 2 begon met de "Veel bochten route" en eindigde met de "Meer bochten route", groep 1 andersom.

We rijden tegen de klok in vanuit het Hotel links boven op het kaartje. Na zo'n twintig kilometer rijden we Hasborn binnen waar we wel twee keer logeerden in hotel Hasborn van mevr. Kutscheid. Na Wittlich gepasseerd te hebben rijden we naar de vermaarde haarspeldbochten van Piesport aan de Moezel.

Hier drinken we koffie en een enkeling (Ad Hoogeveen meen ik) scheurt nog even op en neer over de haarspelden die tussen de wijngaarden doorkronkelen. We gaan de Moezel over, rijden langs Bernkastel en 20 km verderop gaan we lunchen in Traben Trarbach net voor de brug terug over de Moezel. Na de lunch wordt de Moezel over gestoken. Helaas zijn Wouter, Lars en ik daar niet bij omdat wij onze motor ergens anders hadden geparkeerd en toen we aan wilden sluiten was de vogel gevlogen en in geen velden of wegen te zien. Mijn Garmin kende de route echter wel en al gauw kwamen we Paul tegen die inmiddels ontdekt had dat hij drie man mistte. De prachtige rit (inderdaad veel bochten) werd gezamenlijk voortgezet en voerde deels langs de Moezel en deels door het boerenland. Op een gegeven moment werd de route verlaten om benzine te tanken en via Laubach te rijden om koffie te drinken in Hotel Eifel Perle. Hier waren we in 2003 geweest met de meerdaagse. Na de koffie raakte Paul's navigatie een beetje van slag denk ik want na een enorme omweg bereikten we via een benzinestation ons hotel weer. Er stond inmiddels 260 km op de teller. Een extra grote kilometer bonus dus.

En je ziet het, bij aankomst proosten met een grote Paulaner Weizen in de hand!

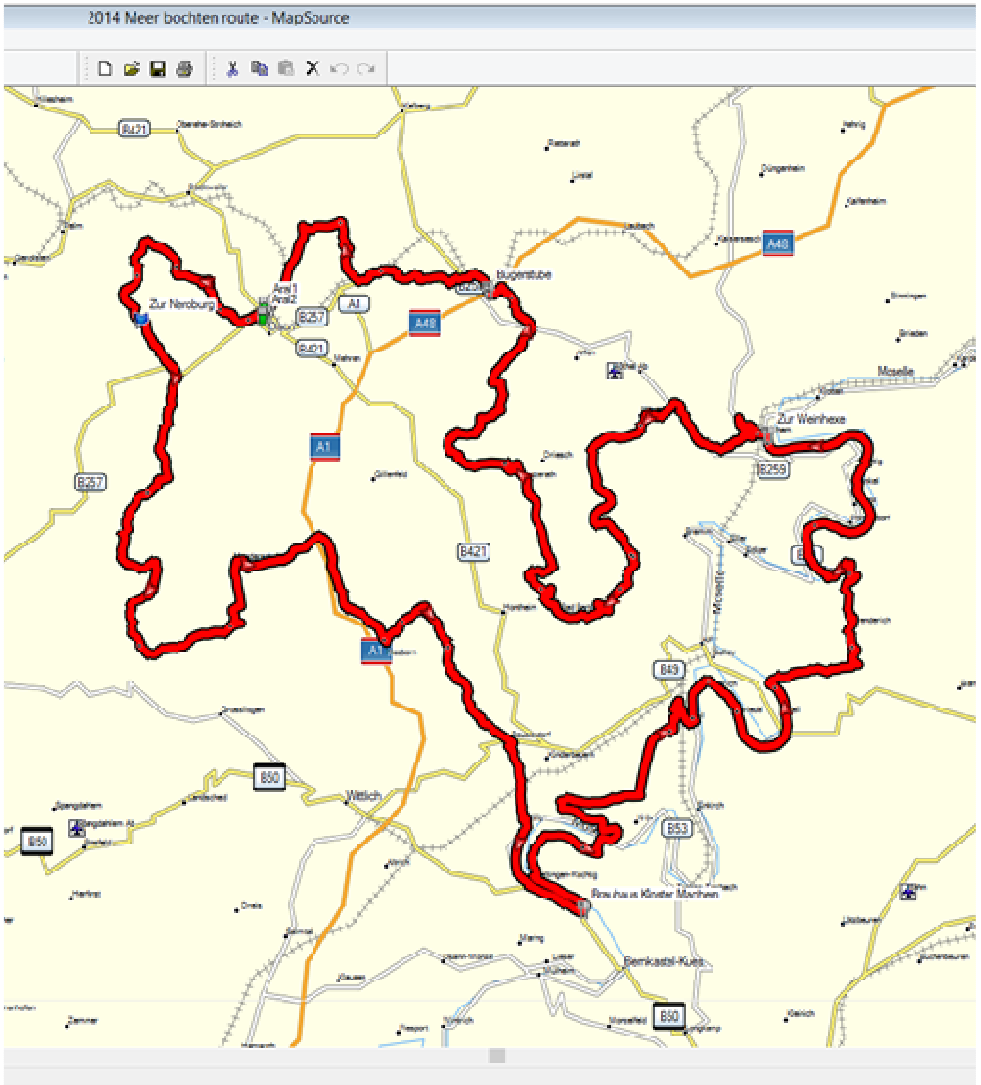

's Anderen daags de "Meer bochten route" Ook hier een eerste herkenningspunt als we door Manderscheid rijden en we langs Hotel am Ceresplatz van Nellie Raijmaekers komen.

Ook in deze rit speelt de Moezel weer een belangrijke rol. We bekijken de wijngaarden nu wat nauwkeuriger door er dwars doorheen te rijden. Dat dat kon en dat Paul dat in deze rit had geïntegreerd verleende de rit een apart tintje. Klasse Paul.

Voor de lunch moesten we even zoeken naar een geschikte plek die we vonden even buiten het Moezeltraject en die nog spotgoedkoop bleek ook. Op zo'n 20 km van Neroth kwamen we langs Pulvermaar , dit is een diep rond meer als overblijfsel van een vulkaanuitbarsting verschrikkelijk lang geleden. Hierna barstte er nog een plaatselijk regenbuitje los. De laatste rotonde vóór het hotel bleek vervolgens in staat om verwarring te zaaien in onze groep zodat we in kleine groepjes bij het hotel arriveerden, sommigen helemaal droog en anderen, zoals Marian en ik, zijknat. En zo hoort het in elke fantastische meerdaagse!

Dan is het nu tijd om Erwin aan het woord te laten zodat jullie ook meekrijgen hoe het is als je voor de eerste keer met een meerdaagse mee gaat.

De Taxriders meerdaagse, groep 2

Na de pruttel van de vorige meerdaagse gelezen te hebben en diverse verhalen van (oud-) collega's werd ook ik enthousiast en heb ik me aangemeld voor de meerdaagse van 2014. Op de derde avond vroeg Bert mij om een stukje over de meerdaagse te schrijven en na voor de vorm wat te hebben tegengesputterd heb ik dat toegezegd.

Ik heb diverse tips gekregen voor het schrijven van dit stuk, zoals een blik op de meerdaagse vanuit het perspectief van mijn motor (FJR1300), waarbij ik zou kunnen refereren aan het hoge BMW gehalte bij de taxriders (zo'n zescilinder klinkt toch ook wel heel erg mooi, dus wie weet wat de toekomst zal brengen) of de verschillen tussen choppers, racers of een sport/tourfiets.

Ook een vraag- en antwoordstijl behoorde tot de mogelijkheden zoals:
Vraag: wat zijn je ervaringen met de navigatie die door de taxriders gebruikt wordt?

Antwoord: hier kan ik geen kort antwoord op geven. Een deel van de groep reed met een TomTom, een deel met een Garmin Zumo (of de BMW variant daarvan) en een deel reed zonder specifieke navigatie en zocht met de hulp van een smartphone alsnog de weg naar het hotel. Wat wel is opgevallen is dat we vooraf allemaal dezelfde route hadden gekregen per mail, maar dat we allemaal een andere route op ons scherm kregen. Zelfs als alle instellingen ogenschijnlijk hetzelfde leken kwamen er andere routes uit. Bijzonder, maar aangezien beide groepen een voorrijder hadden mocht dit de pret niet drukken en heeft het voor de nodige discussie(s) gezorgd.

Enfin, de meerdaagse.....

Ik was netjes op tijd bij het verzamelpunt en dacht dat ik daar nog wel even snel kon tanken voordat ik aan de koffie zou gaan. Helaas bleek de pomp aan de overkant van de snelweg te zitten dus snel omgereden, getankt en weer terug naar de verzamelplaats om nu toch echt een bakkie koffie te halen. Terwijl de koffie werd gezet had Tonnie mij al gezien en stonden we even later -onder het genot van een kop koffie- bij te kletsen (Paul had ik in eerste instantie niet herkend, maar dat kwam waarschijnlijk doordat hij na al die jaren ineens zijn haar had laten groeien). Iets na half 11 was het zover, we werden bijgepraat en de nieuwe indeling van de groepen werd bekend gemaakt. Ik bleek niet meer in groep 1 te zitten, maar mocht in groep 2 met o.a. Lars en Ad meerijden. Paul gaf als voorrijder van groep 2 nog een algemene tip, namelijk: houd de glanzende kant boven, voor Ad met zijn matzwarte Ducati een mooie uitdaging... Na het vertrek dacht ik helemaal klaar te zijn voor flink wat kilometers, maar bleken enkele taxriders toch nog een tank te hebben die niet helemaal vol was, oftewel we stonden binnen het half uur alweer bij de pomp om daarna toch echt via leuke binnendoor weggetjes naar het hotel te rijden. Onderweg hebben we nog lekker gegeten, waarbij ik heb geleerd dat een uitsmijter in het Duits een

"Strammer Max" is en om het niet te vergeten heb ik die de volgende dag nog maar een keer besteld. Ondanks de ingelaste tankstop aan het begin van de route bleek dat een van de

deelnemers "na onderhoud aan zijn carburateurs" toch sneller dan gedacht door zijn benzine heen was en is deze met de rijders achter hem gaan tanken.

Eenmaal bij het hotel aangekomen bleek de rest van onze groep, maar ook groep 1 al gearriveerd te zijn en kon ik richting mijn kamer voor een hernieuwde kennismaking met mijn kamergenoot Berrie. Na wat opgefrist te zijn was het tijd om onder het genot van een drankje de belevenissen van de eerste dag met elkaar te bespreken om vervolgens van de avondmaaltijd te genieten.

Voor de tweede dag had groep 2 de route "veel bochten" en reed groep 1 de route "meer bochten", dit zouden we de volgende dag omruilen zodat we uiteindelijk allemaal dezelfde routes konden rijden (in theorie... zie mijn eerdere opmerking over navigatiesystemen). Op dag 1 reed ik nog ergens in de voorste helft van de groep, op dag 2 reed ik meer achterin de groep. Het leuke van wat meer achteraan rijden is o.a. dat Gijs dan niet zo heel ver achter je rijdt en hij je zo af en toe al voorbij komt rijden om de rijders van zijn groep te filmen. De route had inderdaad veel bochten die je met een mooie snelheid kon rijden waarbij we als groep lekker hebben gereden.

Tijdens de lunchpauze hadden we vanaf een hooggelegen terras mooi uitzicht op de Moezel en zijn Ad en Gijs nog een stukje terug gereden om de laatste bochten nogmaals te rijden (mogelijk met een iets vlotter tempo). Na de lunch hebben we de route voortgezet waarbij onze voorrijder voor een iets andere, maar vast niet minder leuke, route heeft gekozen. Aan het einde van de rit was het tijd om te tanken en daarna op naar het hotel om nog wat op de dag terug te blikken.

De tijd vliegt als je het naar je zin hebt en op dag drie zat iedereen al vroeg aan het ontbijt. Na de motor uit de garage gehaald te hebben heeft Frans zeer collegiaal onze spiegels schoon/droog gemaakt zodat we de rijder achter ons goed bleven zien. Bij de route "meer bochten" zijn we o.a. door een wijngaard gereden, maar hadden we ook nu weer mooie

vergezichten en kastelen/burchten die we gedurende de rit zagen. Het tempo lag wat lager door de wijngaarden, maar ook door de kleinere dorpjes waar we doorheen reden.

Ook vandaag weer een prima lunch gehad en na twee dagen een Strammer Max als lunch was het toch wel tijd voor een schnitzel. Na de lunch werd er wederom iets van de route afgeweken, maar ook nu zijn we via het benzinestation richting ons hotel gereden. Tijdens een biertje besefte ik dat we de dag erna alweer naar Nederland zouden rijden, zoals gezegd... de tijd vliegt als je het naar je zin hebt. Aan het begin van de avondmaaltijd heb ik na een speech van de voorzitter mijn ervaringen als nieuwe rijder aan de groep meegegeven waarna Karel op een cabaretachtige wijze afsloot met zijn gedachten over de afgelopen dagen. Centraal stond toch wel dat het voorrijden zijn voor- en tegens

heeft, maar ook niet onbelangrijk dat we allemaal op elkaar gelet hebben en we allemaal weer veilig en wel in het hotel zaten. Na een dankwoord aan de organisatoren was het tijd voor het hoofdgerecht, een schnitzel die ook deze keer weer goed smaakte. Terwijl wij onder het genot van een drankje nog aan het napraten waren werd in de zaal naast ons een Duitse bruiloft gevierd, het was zo gezellig dat aan de taxriders die buiten stonden werd gevraagd om het toch even wat op te vrolijken met wat geklop op de ramen vergezeld van het roepen van "joehoe!". Wij hebben daar uiteraard braaf aan voldaan en gasten die de bruiloft verlieten werden door ons nogmaals op een "joehoe" getrakteerd.

Na een paar dagen heerlijk motor rijden, waarbij we het enorm hebben getroffen met het weer, was het tijd om de spullen weer te pakken en de motor klaar voor vertrek te maken. Nog een laatste keer deze meerdaagse aan het gezamenlijke ontbijt en na de nodige hoeveelheid koffie was ik klaar voor vertrek. We waren gevoelsmatig nog niet

vertrokken of de voorrijder week al van de route af die mijn navigatiesysteem in gedachte had. Aangezien ik al een paar dagen plezier beleefde aan het meerijden heb ik er eigenlijk geen aandacht aan besteed totdat de voorrijder ergens stopte met de opmerking dat zijn zumo nog toch echt wel heel raar begon te doen. Met een nieuwe taxrider op kop werd de weg vervolgd waarbij we -toen het begon te regenen- eerst wat koffie/thee/ijskoffie e.d. hebben gedronken. Na deze pauze vervolgden we onze weg richting het eindpunt waarbij mijn groepje werd getrakteerd op een flinke regenbui (gelukkig stonden we net onder het afdak van het benzinestation). We hebben onze motoren naar het A-C-restaurant verplaatst en gezellig met de overige rijders van groep 2 nagepraat en geluncht. Met nog wat mogelijke regen in aantocht heb ik voor de laatste keer die dag de motor opgezocht en ben ik samen met Wouter richting Den Haag gereden. Gelijk een mooi leermoment voor mij, want ik kon de snelste route op mijn nieuwe navigatie niet vinden en bij de keuze tussen kortste route of offroad koos ik maar voor de eerste.... Wouter heeft het geweten want we hebben, daar waar we lekker over de snelweg hadden willen rijden, toch het centrum van dichtbij mogen bekijken. Uiteindelijk is alles goedgekomen en los van een kleine file voor Gouda konden we vlot naar huis toe rijden.

Nu ik zo terugblik kan ik niet anders dan zeggen dat het een zeer gezellige meerdaagse was, we geboft hebben met het weer, je altijd verschillen hebt met de diverse navigatiesystemen, een uitsmijter in het Duits een Strammer Max heet, maar vooral dat het voor herhaling vatbaar is! Ik heb het naar mijn zin gehad en de aanmelding voor volgend jaar is al per mail gedaan :-)

De Taxriders meerdaagse, groep 1

De pen gaat vervolgens naar Arie Anker die als ouwe meerdaagse rot toch een avontuur wist te maken van deze motorrit. Maar laat ik hem dat zelf maar vertellen: groep 1 dus

Ik begin mijn meerdaagse bij de afslag "Waarder" langs de A12 omdat Paul, Tonny, Jacques en ik dit als ons verzamelpunt hadden afgesproken. Omdat de A12 richting Utrecht al aardig stil kwam te staan zijn we maar binnendoor richting de A2 gegaan om daar de snelste weg richting het echte verzamelpunt te gaan. Bij tankstation 't Haasje merkte Jacques op dat we er na een jaar weer terug zijn. In het nabijgelegen AC-restaurant volgde dan de hereniging met de andere meerdaagsegangers. Bij Ad moest ik even twee keer kijken want die had met zijn baard een soort metamorfose ondergaan. Karel en Antoon moesten even omschakelen

want zij reden nu sinds tijden weer als gewoon toerist mee.

Na de gebruikelijke welkomstwoorden en huishoudelijke mededelingen konden we dan echt op pad. Via het Limburgse land ging het dan richting

Duitsland. Tijdens de lunchpauze had ik nog wat last van een Babylonische spraakverwarring. In het eettentje had ik "Fritten mit Jaegerfrikadel" besteld maar wat er ook voorbijkwam, geen frikandel. Het bleek dat de

patat met gehaktbal voor mij bestemd was, hihi. Het weer hield zich aardig goed en via een mooie route kwamen we aan het eind van de middag bij het hotel.

De volgende dag ging het richting Cochem. Genietend van het mooie weer en de dito omgeving reden we tussen de wijnvelden door en hier ging het aan het eind van de ochtend voor mij fout. Wat er op die stelconplaten precies gebeurde weet ik nog niet maar ik schoof met motor en al het naast de weg gelegen weilandje in. Ik kon zonder problemen weer opstaan, dat was al winst. De motor bleek ook niet veel schade te hebben, een spiegel die zich weer recht liet zetten en een losgeschoten richtingaanwijzer die zich met behulp van wat boordgereedschap en ducttape van Ron weer op zijn plaats liet zetten. Onderweg naar Zell am

Mosel merkte ik wel dat de motor niet echt lekker liep. Op het parkeerterreintje van de snackkraam langs de Moezel zag ik dat de bougiekap van de meest linkse cilinder scheef stond. Toen ik het ding weer recht wilde zetten vloog het porselein van de

bougie er af. Dat was dus de boosdoener. Na de lunch moesten we dus op zoek naar een nieuwe bougie. Het meisje van de snackkraam verwees ons naar " Autohaus Klaus" een eindje verderop. Maar zoals wel enigszins te verwachten was heeft een Autohaus geen motorbougies. Maar ze verwezen mij door naar Stefan Klaus (ongetwijfeld familie). Op het

opgegeven adres aangekomen stond er met grote letters op de garagedeur " Wir sind umgesiedeld" en daarbij een nieuw adres en een mobieltelefoonnummer. Via dit nummer hoorde ik dat wij daar zo rond 16:00 terecht konden. Wij meldden ons daar keurig en Stefan keerde zijn magazijntje binnenstebuiten maar de juiste bougie had hij ook niet. Hij wist nog wel een collega, een kilometer verderop. Op dit inmiddels 3e adres lukte het wel om de juiste bougie te scoren en heb ik ook meteen maar een reserve exemplaar meegenomen. Met de nieuwe bougie liep het blokje weer als een zonnetje. Via onze eigen toeristische route zijn we daarna richting hotel gereden. Ron Paul en Tonny, nog bedankt voor de hulp.

Op zaterdagochtend bleek ik last te hebben van een gekneusde rechter schouder en heup maar ik kon toch weer mee. Via wederom een mooie route kwamen we in Traben-Trarbach aan. Aan de rand van het plaatsje zagen we een uitnodigende eetgelegenheid staan maar dit gaf toch

problemen. Onder het mom dat ze niet op ons gerekend hadden en dat we zodoende erg lang op ons eten moesten wachten werden we de deur weer uitgewerkt. Gelukkig bleek er aan de overkant een andere gelegenheid te zijn (Zum Anker, of zoiets) waar we wel van harte welkom waren. Je kon hier ook nog een Ankerburger bestellen maar dat werd mij wat teveel van het goede zodat ik het maar op een patatje met currywurst heb gehouden. Op aanraden van Paul en Tonny heb ik mij ook aan een (uiteraard) alcoholvrije Erdinger Weizen gewaagd. Ik moet zeggen, in Nederland vind ik alcoholvrij bier niet te pruimen maar dit was heel goed te doen. Via Kautenbach (niet alleen in Luxemburg dus) gingen we weer verder. Door het dal van de Kautenbach liep ook nog een spoorlijntje zodat ik het idee had door een modelspoorbaan te rijden. Zo kwam ook de zaterdag weer aan een eind en 's avonds konden we weer genieten van de traditionele speech van Karel.

Voor de zondag waren de weersvoorspellingen niet geweldig zodat besloten werd om zo snel mogelijk maar zonder Autobahnen richting Nederland te rijden. Helaas had de Garmin van Gerrit de opdracht niet goed begrepen want zodra we de Eifel uit waren draaiden we toch een Autobahn op. Op een parkeerplaats hebben we nog even gekeken naar een andere

route maar dat zou of stevig omrijden of in Aken belanden worden. Beide opties leken ons niet aantrekkelijk zodat we maar doorgegaan zijn. Op een parkeerterrein in de buurt van Venray hebben we afscheid van elkaar genomen. Wij westerlingen zijn toen via Nijmegen, en een paar beste hoosbuien aldaar, naar huis gereden. Ter afsluiting hebben we in het schilderachtige centrum van Oudewater nog wat gegeten.

De voorrijder kijkt in de spiegel.

De Meerdaagse 2014 was voor mij een première en een avontuur. Bij avonturen heb je ups en downs. Over het geheel genomen, tel ik meer ups dan downs. Een blik in de spiegels dus. Want als "organisator" trek je wel iedereen mee in het avontuur. Een hele verantwoordelijkheid met zo'n grote groep achter je aan. En dan geen wildvreemden, maar motorvrienden die je niet wilt teleurstellen en de volgende keer weer in de ogen kunt kijken. Wat heb ik me op mijn hals gehaald? Waar begint het? Het uitzoekwerk in september 2013 was "een pens werk". In het kort. Waar gaan we heen? Welk hotel moeten we hebben? Welke routes gaan we rijden? Enzovoort. Eerst maar waarheen. Laat ik veilig beginnen met bekend gebied. De Eifel. Welk hotel? Google is your friend. Er zijn legio hotels in die regio. Dus een kort eisen- en wensenlijstje maken. En een eerste selectie aan de hand van de info op de websites. Zijn ze groot genoeg, maar zijn ze ook weer niet te groot?. Bij voorkeur net groot genoeg, zodat we het hotel voor onszelf hebben. Hotels aanschrijven en aan de hand van de antwoorden schrappen of juist houden. Een shortlist maken van mogelijke bestemmingen. Vervolgens er echt heen gaan en een aantal hotels bezoeken, bekijken en praten met de eigenaar. Een lijstje maken met eerste, tweede en derde keus. Voorleggen aan het bestuur, want zij maken de definitieve keuze. Het hotel van keuze nog een keer bezoeken en definitieve afspraken maken; bijvoorbeeld dat we niet vooruit gaan betalen, dat we gewoon een menu willen en niet a la carte, hoe de drankjes moeten worden afgerekend (niet per consumptie maar in één keer aan het einde van de avond), enz. De eerste horde is genomen. We hebben een hotel en de data staan vast. Waarom zo vroeg? Omdat meerdere hotels al volgeboekt zijn. Ook in Neroth konden we wel eind augustus, maar niet begin september terecht. De routes, daar heb je ruim de tijd voor. Dus voorlopig even rust na die eerste etappe. Maar vervolgens blijft het jeuken. Dus in de loop van de tijd wel zo'n twintig routes gemaakt, dan wel gevonden op diverse

websites. In de loop van 2014 ontstaat steeds meer beeld bij de routes. Mooie routes met een paar bekende plekjes waar we al eens eerder waren, maar als het kan ook nieuwe wegen waar we nog nooit gereden hebben. Lastig, want we zijn er al heel vaak geweest. Weg van de snelle doorgaande wegen, dus de groene routes in Onroute Motorkaart. Niet te moeilijke routes, want iedereen moet het aankunnen. Op papier of beeldscherm ziet het er leuk uit. Maar in Nederland heb je Google Streetview en in Duitsland mag dat niet en bestaat het dus niet, dus even ter plekke Streetviewen is er helaas niet bij. Dan toch maar eens die kant op om de routes te gaan rijden. Dan gooit het werk ernstig roet in het eten. Het is zo druk dat het er niet van komt. Achteraf bezien "Elementary, dr. Watson", een fout die ik nooit meer zal maken. Had ons een aantal minder goede of minder handige zaken bespaard. Helaas, met de kennis van nu enz.

In de aanloop naar de Meerdaagse 2014 doen zich problemen voor met de aanmeldingen. Onze toercommissaris Gerrit wordt gek van de wijzigingen en ik met hem, want we hebben de definitieve aantallen nog niet doorgegeven aan het hotel (inclusief de namen en de gewenste kamerindeling) of de volgende afmelding komt weer binnen. Uiteindelijk blijven er van de oorspronkelijke 39 deelnemers maar 35 over. De hotelier doet gelukkig niet moeilijk en vraagt bijvoorbeeld geen gedeeltelijke betaling voor de afmeldingen die zelfs nog 14 dagen van te voren binnenkomen. We hadden tenslotte 2 kamers meer gereserveerd dan we afnemen. Dat is een inkomstendering voor het hotel van minimaal € 480.

Dan is het 28 augustus en het echte avontuur gaat beginnen. We gaan naar Nederweert. De weersverwachting ziet er alleszins redelijk uit voor de komende dagen. Grotendeels droog (geen naamgrappen graag) en redelijke temperaturen. Hooguit zondag kans op een stevige bui. Op weg naar Nederweert gaat het al fout. De afspraak was om voor aankomst daar te tanken, zodat je met een volle tank aan de rit begint. Bij AC Nederweert is geen pomp, maar bij het laatste tankstation voor het

wegrestaurant rijdt iedereen doodleuk lekker door. Alleen Frans en ik gaan tanken. Daarna rijdt ik voorop en pak een afslag te vroeg. Frans en

Marleen doen wat we conform afspraak doen: je volgt je voorrijder. Ook al weet je dat hij fout zit, je verbreekt de formatie niet. Discussiëren doe je achteraf! Uiteraard weten we alsnog het wegrestaurant te wel bereiken. Ik bied mijn

excuses aan en we lachen er nog eens om. Lekker begin, dat belooft wat. Na een uitgebreid handen schudden en kussen vanwege het weerzien met oude motorvrienden, worden de groepen ingedeeld en komt het vertrekmoment. "It giet oan". Gerrit neemt als voorrijder groep 1 onder zijn hoede.

Gaandeweg blijkt hier onder het rijden het enthousiasme van de routemaker en het niet gereden hebben van de routes een handicap. We blijven te lang in Nederland op de kleine weggetjes rijden. Maar verder gaat het goed, zit het weer mee en we liggen wel op schema en koers naar Neroth. Maar daar doet zich probleem twee voor. De voorziene lunchstop is permanent

gesloten. Had ik de routes maar (laatste keer dat ik dit hier schrijf, we weten het nou wel). Groep 1 moet het zelf maar oplossen en dat lukt uiteraard

altijd. Groep 2 heeft de mazzel dat de voorrijder (ik) de route verzonnen heeft. Ik weet dat over niet al te veel kilometers de "Biker ranch" in het verschiet ligt. Prima oplossing in zo'n geval. Vlak voordat we in Neroth aankomen staat er een tankstop in de route opgenomen in Gerolstein. Aan het eind van de dag is iedereen behouden en wel aangekomen in hotel "zur Neroburg" en de sfeer is zoals die altijd is bij een meerdaagse.

De volgende ochtend gaat de ene groep de "veel bochten route" rijden en de andere groep de "meer bochten route". Maar in de loop van de dag zijn er in groep 1 toch wat problemen met de route. Blijkbaar is de ene Garmin (de Zumo 550 van de rittenmaker) de andere (de Zumo 660 van de voorrijder) niet. Zo lang iedere deelnemer zich aan de afspraken houdt, is het te behappen. Wat waren die afspraken ook alweer? De voorrijder bepaalt de noodzakelijkheid van de afwijkingen van de route. Hij kan/mag met de volgrijder(s) overleggen, maar dat is niet strikt noodzakelijk. De volgrijders doen wat de naam al aangeeft. Ze volgen de voorrijder. Ook al rijdt de voorrijder verkeerd, of geeft jouw Garmin of TomTom aan dat "we" de andere kant op zouden moeten rijden. Je volgt en zorgt er voor dat de groep niet uit elkaar valt. De voorrijder komt er heus wel achter dat het de verkeerde kant opgaat. Maak zijn leven nou niet nog moeilijker door "dienst te weigeren". Groep 2 kent die dag een ander probleempje. Ondanks dat er aan het einde van de vorige dag een tankstop was ingebouwd, staan sommigen met nog hooguit een kilometer

of 50-70 aan benzine klaar voor vertrek. Of de voorrijder toch maar even een stoppie kan regelen. Dus je houdt je eerst niet aan de afspraak "Begin elke rit met een volle tank" en

vervolgens mag de voorrijder het oplossen, in een gebied waar tankstations toch al dun gezaaid zijn, in de groene landelijke buitengebieden.

Dat vraagt namelijk dan best veel "onnodige" aandacht van de voorrijder. Hij moet niet alleen een voor hem onbekende route voor het eerst echt rijden, hij moet ook nog even een tankstation vinden in niemandsland.

Maar uiteindelijk komt het toch goed. De rit verloopt verder volgens plan. Alleen bij Cochem zijn theorie (route) en praktijk (de straten) niet helemaal gelijk. Dus omprogrammeren. E.T. home! Voor beide groepen is er aan het einde van de route weer een tankstop ingebouwd - in Daun.

Iedereen zit aan het einde van de dag weer gezond en wel op het terras en het weer staat opnieuw toe dat we buiten kunnen zitten.

Die avond praten de voorrijders elkaar bij over hun ervaringen en wisselen tips uit over de route en waar het "niet helemaal goed ging". Een soort van voorrijden van de route.

Op zaterdag gaan de twee groepen weer op pad met "die andere route". Groep 1 krijgt van de voorrijder nog eens te horen dat het zeer op prijs gesteld wordt om je aan de groepsdiscipline te houden. Later op de dag zal blijken dat de praktijk toch moeilijker is dan de theorie. Hoe was het ook alweer? Je kijkt regelmatig in de spiegel naar je directe volgrijder.

Bij het uit elkaar vallen van de groep, b.v. bij een verkeerslicht, wordt doorgereden. De laatste rijder van de eerste groep wacht bij een afslag of een andere twijfelveroorzakende manoeuvre goed zichtbaar op de

achterblijvers. Wanneer er geen afslag is, wordt er dus rechtdoor doorgereden. De voorrijder bepaalt de noodzaak tot herformeren. Voor de achteropkomers is het dus zaak deze regels ook in gedachten te houden. We rijden rechtdoor totdat er bij een afslag iemand staat te wachten. Je gaat dan dus niet zelf met jouw Garmin of TomTom en de verstrekte route bepalen waar je heen moet. Jouw persoonlijke voorrijder (dat is je motormaatje) staat verderop op jou te wachten en jij gaat lekker zelf aan de slag! We zouden toch de voorrijder blijven volgen?

Groep 2 kent zijn geheel eigen dynamiek.

Sommige volgers maken het er voor de voorrijder niet makkelijker op. Zij volgen in hun geheel eigen tempo. Er vallen daardoor af en toe grote gaten, waardoor bijvoorbeeld verkeer vanuit zijwegen de kans grijpt door er tussen te kruipen. Zorg er daarom als volgrijder voor dat de groep als één blok rijdt en als vanzelf respect bij het overige verkeer afdwingt (en je vaak voorrang krijgt als groep). Bij stoplichten en kruisingen zorgt dat gedrag dus voor oponthoud omdat de herder (= voorrijder) de kudde bij elkaar wil houden en moet gaan staan wachten. Als dit soort groepsdiscipline niet prettig voor je is, ga dan helemaal achteraan rijden. Daar is de speeltuin. Ik heb daar zelf jaren met plezier gereden.

Vervolgens zit er op een gegeven moment een "hik" in de route. De weg is afgesloten en er ligt een stukje van 75 meter braak. Navraag leert dat vlak voor ons een groepje Harley's daar is ingereden en niet meer is terug gekomen. Maar je mag er niet in. Doen we het wel of niet? Even checken bij de man van het gestolen rijbewijs. Want als die Polizei er staat en hij heeft geen rijbewijs bij zich, dan Hij durft het aan en dus gaan we er toch door.

Het is een relatief makkelijke horde, echt geen Allroad nodig. Maar één motormaat wil zijn "My precious" er niet aan wagen en keert om. OK. De volgende keer doen we het niet, want achteraf bleken er een aantal gewetensbezwaarden. Maar beste vrienden : zeg dat dan daar ter plekke. Fout van de voorrijder. Hij zorgt ervoor dat de ritten altijd zonder

verkeersovertredingen kunnen worden gereden. Aan het einde van de dag staat het weer, ondanks een paar spetters, ons toe om op het terras de dag te evalueren.

Zondag. Oh boy!

Hier bijt het navigatiemonster keihard in de enkels, kuiten, dijen en waar al niet. Ik voel het af en toe nog. Groep 1 en groep 2 hebben er allebei heel veel last van. Beiden worden getroffen door navigatie-ellende in optima forma. De route hoort over secundaire wegen te gaan. Maar beide groepen worden over de Autobahn Talbrücke gestuurd. Kan gebeuren, Garmin geeft aan dat dat ongeveer 4 kilometer is en dan gaan we weer van de snelweg af. Maar op de brug is het ineens 22 kilometer. Even verderop, nog voor de afslag, 34 kilometer. Dus toch de snelweg maar af, route opnieuw laden en gewoon weer oppakken. Nu slaat het Garminmonster pas echt toe. Onder het rijden gaat het scherm op zwart, een bevroren scherm, een blanco scherm en tenslotte stuurt Garmin mij en dus ons naar het zuidoosten terwijl we naar het noordwesten moeten en loopt de afstand naar de eindbestemming op! Zit er een klein sarcastisch duiveltje in dat kastje op mijn stuur?

Kort overleg met oude rot Antoon. Bij hem wijst Garmin precies 180° de andere kant op! Hij biedt aan voor te rijden. Ik schakel mijn Garmin van lieverlee uit en kan nog net de neiging onderdrukken om de dichtstbijzijnde kliko op te zoeken. Met een behoorlijke depressie (alsof het aangepast is aan het weer) zit ik ergens middenin de groep. Gelukkig kan niemand horen wat ik in mijn helm de makers van Garmin en mijn Zumo 550 in het bijzonder toewens. Gewoon de snelste route volgend, want we hebben al genoeg vertraging opgelopen, brengt Antoon ons naar Nederweert-zuid. Groep 1 is nergens te bekennen. Door hun tegenslagen, met dank aan de firma Garmin en het slechte weer hielp nou ook niet bepaald, zijn zij al eerder uit elkaar gegaan. Sommigen zijn al thuis als wij in Nederweert-zuid zijn aangekomen. NB: zo laat waren wij van groep 2 nou ook weer niet in Nederweert-zuid, hoor. Heel erg jammer. Gemiste kans om elkaar (goede traditie) aan het einde van de Meerdaagse te

treffen en afscheid te nemen. Rest nog een afscheid van de leden van groep 2 en even goed timen en Buienradar checken om tussen de buien door naar huis te gaan. Ik heb geen druppel regen meer gezien van Nederweert naar Apeldoorn. Ik ben nog nooit zo vroeg thuis gekomen van een Meerdaagse.

Conclusie: tevredenheid overheerst, eigen leerpunten benoemd, verbeterpunten beschreven, durf het ook volgend jaar weer aan te gaan.

Paul Droog

Meerdaagse 2015

Het bestuur heeft besloten om wederom een meerdaagse te organiseren in 2015. Dit evenement wordt van 27 t/m 30 augustus 2015 verreden in het Sauerland. Paul en Gerrit hebben al een aantal kandidaat hotels uitgezocht.

Naar aanleiding van de ervaringen met de inschrijving van 2014 is tevens besloten om de leden binnenkort per brief de schrijvingsvoorwaarden toe te sturen. De inschrijving wordt opengesteld voor maximaal 30 motoren, hou daar dus rekening mee.

Julie worden weer van harte uitgenodigd om deel te nemen aan dit festijn.

Toerkalender 2014

MC The Taxriders

Toerkalender 2014

Data	Soort activiteit	Voorrijder	Vertrek plaats	Opmerkingen
Data	Soort activiteit	Voorrijder	Vertrekplaats	Opmerkingen
Zo 23 feb.	Winteractiviteit	N.v.t.	N.v.t.	Klootschieten
Zo 16 mrt	ALV + Toerrit	Gert Stallinga	Apeldoorn	ALV en gezellig rijden
Za 12 april	Toerrit			
Zo 4 mei	Dauwtrap Toerrit	Frans Krau	Apeldoorn	
Zo 24 mei	Jubileum Toerrit		Apeldoorn	
Zo 22 juni	Toerrit			
Zo 20 juli	Toerrit			
ZO 17 aug.	Toerrit		Vianen	
Do 28 t/m Zo 31 aug.	Meerdaagse	Gerrit van Daalen Paul Droog	Nederweert	
Zo 5 okt.	Toerrit	Gijs van der Meijden		

Rijvaardigheidstrainingen door René Raijmaekers :

Deelname in overleg met René : zie advertentie op het achterblad

Denk ook aan de uiterste inleverdatum van de kopij vóór

1 december 2014

Aan deze editie werkten mee:

Arie Anker

Jan Barmentloo

Elly Barmentloo

Gerrit van Daalen

Paul Droog

Bert Keijer

Paul Keus

Erwin de Vogel

www.facebook.com/taxriders

Het Bestuur

Voorzitter:

Jan Barmentloo
Baron Sloetkade 237
7321 ZV Apeldoorn
E-mail: J.Barmentloo7@chello.nl

Secretaris:

Bert Keijer
Zanderijweg 14
7312 EH Apeldoorn
E-mail: e.keijer@chello.nl

Penningmeester:

Frans Krau
Voorlandseweg 36
7312 EB Apeldoorn
E.mail : franskrau@hotmail.com

Toercommissaris:

Gerrit van Daalen
Barnewinkel 18
7325AD Apeldoorn
email : g.daalen@chello.nl

Redactieadres:

Bert Keijer
Zanderijweg 14
7312 EH Apeldoorn
E-mail: e.keijer@chello.nl

Algemeen bestuurslid: vacant

Internet: www.taxriders.nl **Webmaster:** Wouter Keijer

Facebook: www.facebook.com/taxriders

